

Ζ Ε Σ Τ Η

Ἐάν καλάνι βράλ' ἡ γῆ
μέρα, νύκτα, βράδυ, ἀνθή,
καὶ ἔτοθ' ἥλιον τὴν καψίλα
καὶ τὴν πέτρας καὶ τὰ ξύλα.

Πέφτ' ἡ φλόγα καὶ θαρρῶ
πῶς θὰ σβύσῃ ἐπὶ νερὸ
ἀλλ' ἀντὶ ἐκεῖ τὰ σβόνῃ
τὸ νερὸ μὲ λύσσα πίνει.

Κ' ἔτσι μέσ' ἐπὶ συγκαλὰ
λύδρον λύνουν τὰ μυαλά·
ὅλοι κρύβοντ' ἰδρωμένοι
καὶ ἐπὶ ζέση ἀπελπισμένοι.

Ἄ! καλόνυχτα παιδιὰ
ἐγὼ ἔχω ἐπὶ τὴν καρδιά
τέτοιο φλογερὸ καμίνι
ποῦ μπροστά του ὁ ἥλιος σβύνει.

Guedes

ΤΟ ΕΚ ΜΑΓΟΥΛΑΣ ΑΝΑΓΛΥΦΟΝ

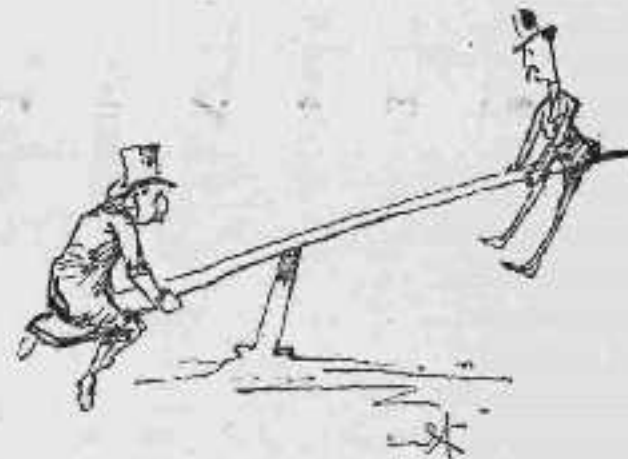
Τὸ ἱστορικώτατον τοῦτο μνημεῖον εὑρεθέν ἐν τῇ τετάρτῃ τοῦ «Ἀστεως» σελίδι, κατ' εὐθὺς λόγον τῆς ἐν τῇ τετάρτῃ τοῦ Μουσείου ἀιθούσῃ τοποθετήσεως αὐτοῦ. Τὸ μνημεῖον εἶνε διδακτικώτατον: Ἐάν δὲ σκοπῇ τῶν Μουσείων εἶνε κυρίως ἡ διδασκαλία... ὁποῖον μνημεῖον δυνατόν νὰ εἶνε διδακτικώτερον τούτου, τοῦ ὁποῖου ὁ ποιητής, καίπερ ἐτερόφθαλμος, κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἐξαπατήσῃ ἔξ ὀφθαλμοῦ καὶ μάλιστα διοπτροφόρος; ἢ ὅπως ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ περιτοὶ ὀφθαλμοὶ δὲν εἶνε πάντοτε καὶ περιττοί, ὅσον πολλάκις οἱ ἄρτιοι.

Ἡ ἱστορία ὅμως τοῦ μνημείου τούτου εἶνε περιεργατή, δι' ὃ καὶ μεταξιδόμεν ταύτην εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἀστεως» ὅπως ἔχει χωρὶς νὰ μεταβάλλωμεν οὐδὲ τὴν οὐσίαν τῆς ἀληθείας.

Κύκλωψ τις εἶνε ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Τὸ νεογνὸν ἅμα τῇ γεννήσει αὐτοῦ πορεδὸν εἰς Φράγκον τινά, ὃ δὲ Φράγκος τὸ παρῆλθεν εἰς Παπᾶν τινά, ἡ ἑννοεὶς δὲ Φραγκο-παπᾶ ἀνέλαθε, χωρὶς νὰ ἀναβάλῃ, τὴν βάπτισιν! Ἐτελέσθη δὲ ἐν Μαγούλᾳ καὶ τὸ ἔλαιον ἔρρευσεν ἀφθονόν... Ὁ Παπᾶς ὅμως πρὸς συμ-πλήρωσιν τοῦ βαπτίσματος ἐζητεῖ ἀνάδοχον, εὑρεθὲν δὲ οὐχὶ μετὰ κόπου Ὑπερδόρειον τινά παζοποροῦντα τὴν ἱερὰν ὁδόν. — Τὸν ὡδήγησαν εἰς Μαγούλαν, ὅπου ἐτετέλεσθη ὅντως μυστήριον ἀκατάληπτον. Ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἐξῆλθε τὸ ἄμορφον βρέφος αἰφνης κατὰ δύο ἡμισυ χιλιστηρίδας πρεσβύτερον!!

Πληροφορηθέντες «οἱ ἀρμόδιοι» τὸ φοβερὸν γεγονός ἐπείευσαν νύκτωρ εἰς κατάσχεσιν τοῦ αἰφνης, σὺν τῷ χρίσματι, γεγηραχότος βρέφους, ὅπως «θὰ ἐκόσμηι τὸ Μουσεῖον!» Ἀλλὰ μαθὼν τοῦτο ὁ Κύκλωψ ἔσπευσεν εἰς ἀπελευθέρωσιν τοῦ τέκνου του, διαμαρτυρούμενος, κλαίων μόνον οὐ, διὰ τὴν ἀδικίαν τῶν ἀρμοδίων, οἵτινες ἠπίστουν αὐτῷ, τὴν παραγωγικὴν αὐτοῦ δύναμιν οὕτως διαμφισθετοῦντες. Ἐπεκαλέσθη δὲ τῶν Ἀθανάτων ἕνα ὅστις σπεύσας διὰ τοῦ φωτεινοῦ αὐτοῦ ἄρματος διέλυσε τὰ σκότη καὶ ἀπέδωκεν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τὸν δέσμιον δαίμονα, ὅστις ἐχαρδάκωσε τρεῖς ἀρχαιολόγους καὶ ἀνύψωσεν ἕνα, νέον τοῦτον, τὸν Λυγρία τῆς 26: Ἰουνίου.

Βαλέριος

ΤΗΣ ΚΑΨΑΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Μ' αὐτὴ τὴ λαύρα, ποῦ ἔχει τὴ θάλασσα ν' ἀνάψῃ,
ποῦ θάβγαζε κλωσσοπούλα στὸν ἄμμο τοῦ Φαλήρου,
ποῦ καὶ χιονόπλαστη καρδιά ἔχει νὰ λαυροκάψῃ,
μὴν ὁμιλῇτε παντελῶς μετ' ὕψους διαπύρου!..

ΜΙΑ ΣΚΕΨΙΣ

Τέτοια τοῦ κόσμου πάντοτε, καὶ κάτσοπρα καὶ μαῦρα,
τύχαι μ' ὀλόχροσα φτερά, ἀλλὰ καὶ μαῦραι μαῖραι!..
Τὴ γῆ νὰ καίῃ συνεχῶς ἡ αἰγυπία λαύρα,
καὶ εἰς τὸν Ἄρη, κύριε, νὰ γίνωνται πλημμύραι!..

ΟΛΙΓΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Φωτιά, γυναῖκα καὶ νερό, εἶνε κακά, ὡς λέγουσιν τρεῖς...
φωτιά! ἡ κάψα μ' ἔκαψε τῆς Μιχαλοῦς νὰ χρεωστῶ,
γυναῖκα! ἔχω πεθερά, ποῦ μοιάζει λείαινα ἀγρία,
νερὸ μονάχα μοῦλειψε... αἱ! ἄς δοῦναι τὸ Χριστό!

Ἐνας